

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravljanje:

Ljubljana, poštni predal šte. 163.

Klasov za telegrame: »Naprejek«, Ljubljana.

Čekovni račun št. 18.807.

NAPREJ

Stane mesečno Din 25—
za inozemstvo Din 35—

Oglasi:

Prostor 1×55 mm 60 par. Mali oglasi: besede
60 par, najmanj 5 Din.Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne
priobčijo. — Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštne proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja začasno le enkrat na teden in stane mesečno 6 dinarjev.

Letnik VII., šte. 40.

Četrtkova

»Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo

Kmetско-delavske zveze

Stane letno 72 Din — mesečno 6 Din

Kapitulacija ali borba?

Če vprašate neorganiziranega delavca, zakaj ni politično organiziran, odgovori navadno: »Saj ni vse skupaj nič!« ali pa: »Tako majhen je moj zaslužek, da ne morem plačati!« Sem socialist, ozir. sem komunist, ali organiziral se bom šele takrat, ko bodo vsi delavci združeni v enem hlevu. Ali pa tudi: »Kristanu ne bomo več polnili žepov!« Če ga nadalje vprašate, ali kaj čita, dobiš navadno odgovor: »Čitam »Jutro«, ali pa: »Čitam »Slevenca« — delavskih časopisov ne čitam, ker se samo kregajo!«

Tako mišljenje pomeni popolno kapitulacijo (predajo neprijatelju). In vendar delavci niso krivi, da tako mislijo! Po vsem tem, kar se je zgodilo zadnjih šest let, po vsej izdajalski politiki nekaterih »socialističnih« voditeljev med vojno in po vojni, po vseh pučih in razkolih, ki so jih prirejali zavedni in nezavedni agenti kapitala, ni čuda, da preprost delavec, ki dela od zore do mraka, ki je v neprestanem strahu pred brezposlico, obupuje nad samim seboj, obupuje nad močjo svojega številnega razreda, obupuje nad socializmom.

In vendar ta obup ni prav nič na mestu! Pod vplivom socialpatriotske politike naš delavec vse preveč pozablja na internacionalizem, pozablja na to, da ni osamljen, temveč člen velike stotimilijonske delavske družine. Odtod malodušnost, odtod neagilnost in brezbriznost.

V času, ko vlada v polovici Evrope organizirani delavski razred, v času, ko se angleški delavci pripravljajo na veliki odločilni boj s kapitalizmom, v času, ko angleški rudarji preko svojih organizacij govorijo ponosen jezik, ki ga doslej niso poznali: »Če bodo kapitalisti zaprli rudnike in fabrike, bomo delavci našli pota in načine, da jih odpremo!« v takem času je vkljub reakciji, ki vlada na Balkanu, v Italiji in na Ogrskem, obup in malodušnost proletarata največji zločin, ki ga moramo neusmiljeno preganjati iz delavskih vrst. Ta obup in malodušnost pa koreninita v glavah onih socialističnih voditeljev, ki so obupali nad močjo delavskega razreda, ki so obupali nad zavednostjo in njeno silo ter skušajo potem korupeije, potem kapitalističnih metod, podkupovanja in pučev napraviti in sam hlev ponižnih ovčic, ki so kapitulirale s socialističnim programom.

Depolitizacija strokovnih organizacij, en hlev in en pastir, združjenje brez socialističnega temelja, evo, to so gesla teh obupancev!

In naš razredni nasprotnik?! Le poglejte buržuazijo, kako se iskreno veseli teh gesel! Čitajte »Jutro«, »Slovenski Narod« in druge kapitalistične časopise, kako se veselijo teh gesel. Kako hvalijo obupne poskuse obupancev okoli Kristana, okoli Delavske zbornice!

Če pogledamo objektivno v vrste mednarodno organiziranega proletariata, pa vidimo, da socialistični principi zmagojejo! Angleško strokovno organizirano delavstvo se je postavilo na razredno socialistično stališče. —

Vedno več je delavstva, ki obsoja socialpatriotizem in ministerializem.

Vidimo torej, da v internacionalni delavstvo ne obupuje, temveč postaja vedno bolj borbena, vedno bolj socialistično.

Delavski organizirani razred je danes močnejši, zavednejši in izkušenejši, kakor je bil kdaj popreje.

Socialpatriotizem in ministerializem, oportunističen in revizionizem, te ogromne zablode, rojene v kapitalističnih mislečih glavah, ki so povzročile razkol in toliko gorja, so v polnem umiku.

Te zablode mora delavstvo neusmiljeno goniti iz svojih vrst. Zagovorniki teh zablod morajo kapitulirati, a socialistična načela zavladati v delavskih vrstah.

Te zablode so povzročile razkol. Kako bomo odpravili razkol? Nemože ga je odpraviti, dokler ne odstranimo vzrokov razkola. Razkol bomo odpravili, ako se dosledno, vztrajno in nepomirljivo borimo za osnovna socialistična načela in neusmiljeno brezobzirno gonimo iz svojih vrst vse zablode.

Samo to je pot do popolnega združenja zavednega delavskega razreda.

Delavski razred, proletariat ima veliko zgodovinsko nalogo ustvariti boljše človeško družbo. Na zmotah in zablodah se boljše družba ne da postaviti. Te zmotne in zablode so zadnja opora kapitalizma, ki se ruši v svojih osnovnih temeljih.

Vsi pogoji, gospodarski in socialni, v mednarodnem merilu za zmago delavskega razreda so dani in zmaga je vedno bliže.

Ta zmaga pa bo končno zagotovljena in z najmanjšimi žrtvami bodo položeni temelji hitrejšega preporeda človeštva v smeri socializma takrat, ko bodo na razvalinah socialpatriotizma, ministerializma in lažsocializma vseh vrst v organiziranem delavstvu zmaga socialistična načela.

Zmote in korupcija, puči in pastirjevanje morajo kapitulirati, a triumfirati morajo socialistična načela v naših organizacijah, v občini, pokrajini, državi.

K.

Kongres socialistične Internacionalne.

(Par opomb.)

Kakor je bilo težko poročati objektivno o poteku kongresa Internacionalne, tako je težko na temelju teh poročil izreči objektivno sedbo o njem. »Arbeiter-Zeitung«, iz katere je »Naprejek« posnel tekste objavljenih resolucij, ni objavila n. pr. tajniškega poročila, ki ga je podal tajnik Internacionalne, Fried. Adler, dasi je »A.-Z.« gotovo eden izmed največjih socialističnih dnevnikov. Ni sicer znano, iz kakšnih razlogov tajniško poročilo ni bilo objavljeno, stoji pa, da mora ravno to poročilo prav tako zanimati vso socialistično javnost, kakor sprejete resolucije.

Vendar pa so naši čitatelji že iz »Naprejev« poročil lahko posneli, da je vladala na kongresu velika razlika v gledanju na osnovna vprašanja, s katerimi se je bavil kongres.

Razumljivo je, da so se vsi delegati potrudili sklepati kar najbolj enotno, ker bi bile resolucije, sprejete le z malo večino glasov, skoro brez pomena. Ker je pa vsak poročevalec odsekov poudarjal, koliko truda je stala vsaka resolucija, preden je bilo gotovo, da bodo vsi glasovali zanjo, se vidi iz tega, da so pač posegli tudi po kompromisu in še kljub temu je cela vrsta strank podala k vsaki resoluciji svoje posebne izjave, v katerih so uveljavljena mnogokrat zelo drugačna mnenja, kakor jih zastopajo resolucije.

Kongres se je bavil največ z vprašanjem, kako naj se ohrani svetovni mir. To je gotovo najvažnejše vprašanje vse internacionalne politike. Internacionalna pa je pri tem storila po našem mnenju dve veliki napaki: 1. da je šla za kapitalisti, mesto da bi jasno povedala, kako je socializem rešil to vprašanje, 2. pa, ker je odložila razpravo o kolonialnem vprašanju na prihodnji kongres, ki bo leta 1927, ko ravno tako važni dogodki na Kitajskem, v Mali Aziji, Indiji in Afriki dokazujejo, da kolonialnih narodov ni mogoče več izpuščati pri reševanju internacionalnih vprašanj, zlasti pa ne v vprašanju svetovnega mira. Vojna v Maroku, probujanje kitajskega in indijskega naroda, vprašanje petrolejskih vrelcev v Mosulu itd. dokazujejo to. Za kapitalisti pa je šla, ker je obravnavala problem miru v Evropi ločeno z ozirom na zapadne in vzhodne države. Kapitalistične vlade se namreč pravkar pripravljajo, da sklenejo takozvane varnostne pakete med zahodnimi državami posebej in vzhodnimi posebej. Kapitalisti so pravzaprav enotni, kajti jasno je, da na vzhodu Evrope ni države razen Rusije, ki bi ne bila odvisna od zapadnih velesil, pri njih je taka delitev le bolj formalna, razlika pa v tem, da bi morale odvisne vzhodne države najprej same na povelje velesil po kostonj v žerjavico. Pravilno pa je, da poudarja resolucija o vzhodnih vprašanjih odločno stališče Internacionalne proti vsaki neprijateljski akciji, ki bi bila naperjena proti sovjetski Rusiji in nalaga vsem priključnim strankam dolžnost, da se morajo boriti za to, da bodo priznale vse države sovjetsko Rusijo in obnovile z njo politične in gospodarske stike.

Večji del Internacionalni priključnih strank svojega razrednega značaja ni dokumentiral, razrednega boja ni naglasil, kar dokazuje, da je mnogo Internacionalni priključnih strank, ki so v vprašanju razrednega boja še neodločne. Le tako si lahko razložimo, zakaj izražajo vse resolucije tako zaupanje »Zvezi narodov«, ki je čisto kapitalistična institucija, v kateri odločujejo le velesile in torej svojega namena ne more izpolnjevati. Tako lahko tudi razumemo, zakaj so šle nekatere socialistične stranke tako mirno v koalicijske vlade s kapitalisti in kako da so mnogokrat za naše pojme neverjetno reakcionarne in socialpatriotske.

Iz teh razlogov Internacionalna svoje prave naloge na kongresu ni izvršila in je ne bo vse dolej, dokler ne bodo vse pridružene stranke temeljile na

razrednem stališču in vodile vedno odločen razredni boj. Brez razrednega boja pa ni internacionalizma.

Naša stranka zaenkrat ni pridružena nobeni Internacionalni, kar pa ji ni v preveliko škodo. Kljub temu — ali pa prav radi tega — lahko vodi čisto internacionalno politiko, ker ji odločnega razrednega stališča tudi resolucije Internacionalne ne morejo ovirati. Pravo razredno stališče pa se pri vseh delavskih strankah vedno bolj utrjuje, kar dokazujejo tudi sklepi angleških delavskih organizacij. Zato se bližamo vedno bolj pravi Internacionalni, katera nas bo tudi formalno rada sprejela, če bomo vedno ostali zvesti socialističnim principom. Zato pa se tako neomajno borimo za chranitev pravilnika, ki nam onemogoča vsako drugo politiko kakor razredno zavedno.

Skrb za rudarje.

(Kakor si jo predstavljajo gg. od Socialista.)

Delavstvo v Mežici je živelo od prevrata v zelo mučnem položaju. Razen političnih homatij je bilo nejasno tudi lastništvo rudnika, ki bi moral postati državna last, a je po čudnih potih nacionalizacije (to je prehoda iz rok posameznih kapitalistov v roke naroda, nacije, oziroma narodne organizacije: države) prešel v roke angleškega kapitala. Koroški svinec bo tvoril posebno poglavje naše zgodovine, zlasti oddelka o koroškem plebiscitu in pa o konsolidaciji našega naroda sploh. To je vredno omeniti posebno zdaj, ko se »slavi« petletnica koroškega plebiscita.

Pri teh zgodovinskih dogodkih so odlično sodelovali mnogi »državotvorni in narodotvorni« elementi, delavstvo pa, ki res tvori narod in drži državo, se je pričakalo za levicarstvo in desničarstvo, namesto da bi vzelo svojo usodo v roke z obema rokama, z levico in desnico, zlasti pa tudi z glavo. Meziško delavstvo se pri teh pričkanjih ni mnogo udeleževalo, vsaj brez glave ne, ampak si je ohranilo svoje organizacije, tako da se kapital ni mogel tako poceni igrati z delavstvom, kakor po drugih naših krajih. A čeprav ne poceni, igral se je pa vendar. Če kapitalistično sorodstvo ni moglo organizacije razbiti, je pa doseglo vsaj to, da je odtrgalo od nje vsaj tiste delavce, ki so imeli zaradi lahkovernega ljudstva občinsko javno oblast v rokah — župane. Zlasti je to jasno v Mežici sami. G. Logar je bil izvoljen na naš program, a šel je s kapitalom proti delavstvu. Ni se ravnal po sklepah socialistične organizacije, ampak po željah svojega delodajalca rudnika in zlasti rudniškega uradnika g. Konstantina Ivanoviča Ryndina.

Ryndin je bil do prevrata v Rusiji carski policijski uradnik. Ko je prišel v Mežico, ga nihče ni poznal, ker je pa nastopal kot doktor in državni komisar rudnika, je pri marsikateri ponižni in lahkoverni dušici veljal za imenitnega gospoda. Za imenitne gospode se pa razume, da so doktorji, tako se najde naziv »doktor Ryndin« še celo v uradnih aktih. Kristanovski

župan Logar mu je hotel poskrbeti še celo državljanstvo in to s tem, da ga sprejme Mežica v občinsko zvezo; a socialistični odborniki niso šli za svojim predsednikom županom, ampak so rekli: ne. (Govori se, da poznajo Ryndina Beograjčani in da so mu dali domovinsko pravico zdaj oni.)

Kakor je bil Ryndin brez državljanstva državni komisar (pravijo, da je bil 1 mesec res, če ne komisar, pa vsaj delegat komisarja) tako je postal tudi predsednik bratovske skladišnice, pa tu je bil pravilno izvoljen. Podjetnik (Anglež) ima 6 glasov, delavstvo tudi šest. Če bi bili delavski glasovi ostali zvesti delavskemu razredu, bi jih moralo pri volitvi predsednika biti šest, toda bilo jih je le pet, podjetnik je dobil pa sedem glasov za svojega Ryndina, Logarjevega prijatelja. Tako smo dobili bivšega carskega uradnika za predsednika bratovske skladišnice. Kdor še ne ve kaj se pravi kristanovstvo, se tu lahko pouči. Obenem se tu lahko pouči, kaj pomeni »pariteta« v delavskih socialnih ustanovah, ki jih plačujemo, da bomo zavarovani...

Pri vsem tem delavstvo res lahko obupava. Če izdajalstva ne bo konec, ne bo zmage nikoli. Zato je organizacija pozvala Logarja, naj odstopi kot župan. Ker tega ni hotel, je dobil od občinskega odbora nezaupnico. A kakor ni spoštoval sklepa organizacije, tako ni vpošteval niti sklepa obč. odbora — kaj njega briga samouprava! Kandidiral je sicer na naš program, a v žepu je držal kristanovskega in zdaj pravi, da smo mi zapustili program, on ne, on je še vedno zvest. Pa se bo že prepričal, da se v občini brez odbora ne da vladati tako, kakor v kristanovskih organizacijah, v katerih odločujejo posamezniki.

Ryndin je zaradi nekkih dopisov iz Mežice tožil urednika »Napreja«. Dopisi so bili zelo živahno pisani in so prekoračili dopustni ton, zato je bil s. Bernot obsojen radi žalitev, oproščen pa je bil zaradi očitka »po potrebi doktor«. Ryndinov zastopnik bi bil rad dokazal, da se Ryndin ni izdajal za doktorja, pa se mu ni posrečilo. Sodbo bomo objavili po pravomočnosti.

Razno.

V vlado kandidirajo vse slovenske meščanske stranke zadnji čas prav očitno. V vseh listih čitamo, kakšna škoda je za državo sploh in za Slovenijo posebej, ker Slovenci v vladi niso zastopani. Nekatera znamenja kažejo, da se pripravlja za vstop prav intenzivno tudi Slov. ljudska stranka. Koroščevi govori vsaj kažejo, da so klerikalci kar pripravljene za to »žrtve«. Kaj bi rekli k temu? Naj gredo, kamor spadajo! Če bo potem spregledal marsikak klerikalni zavarovaneec, bo to izravnal tisto škodo, ki jo bodo napravili ljudstvu klerikalni politiki.

Buržuazija in brezposelnost. Že nekaj dni prinašajo vsi meščanski listi poročila o neki konferenci zastopnikov ministrstva za socialno politiko in trgovskih ter industrijskih korporacij, na kateri naj bi rešili problem, kako omejiti brezposelnost. Koliko imamo v državi brezposelnih delavcev, je težko ugotoviti, ker njih števila nikjer ne objavijo, lahko pa si naredimo približno sliko iz poročil posredovalnic za delo, najsigurnejše znamenje pa, da jih mora biti »lepo« število, je baš to, da so se začele baviti z »reševanjem« brezposelnih tudi že kapitalistične organizacije. Meščanska javnost skuša potom časopisja prevarati proletarijat, da bi bilo takoj konec brezposelnosti, če bi pognali čez državno mejo vse inozemske delavce. Drugega sredstva tudi prej omenjena konferenca ni našla. Na konferenci pa je bil navzoč tudi zastopnik ministrstva za zunanje zadeve, ki je povedal, da bi druge države za vračilo lahko izgnale prav toliko število slovenskih, hrvatskih in srbskih delavcev, ki se nahajajo v tujini. Izgon inozemskih delavcev torej ne more nič pomagati, ž njim lahko varajo buržuji samo še najmanj zavedne

delavce in pa takozvane narodne socialiste. — Kako kapitalisti resnično mislijo na skrb za brezposelne, je bilo videti iz neke notice, ki je bila objavljena v »Jutru« — teden dni bo od tega — v rubriki »Gospodarstvo«. V Zagrebu, tako poroča »Jutro«, so zborovali lesni industriji, ki so sklenili, da lesni industriji in trgovini ni mogoče pomagati iz krize drugače kakor z znižanjem delavskih plač in z uvedbo 10 urnega delavnika. To je vsaj odkrita beseda! Dokazuje namreč, da je v naši lesni industriji kriza radi tega, ker ni izvoza, tega pa ni, ker je naš les predrag in predrag je zato, ker se kapitalisti ne marajo zadovoljiti z nekoliko manjšim profitom, temveč naj bi se pocenil les le na račun delavstva. Če bi podaljšali delavni čas za 2 uri, bi lahko odpustili zopet eno petino do eno četrtino sedaj zaposlenega delavstva, ostalim bi pa še povrh plače znižali. In kolikor bi pri tem prištedili, za toliko bi les pocenili, dobiček bi jim ostal pa isti. Da bi na ta način pomnožili število brezposelnih, je razumljivo, kako naj ti žive, to jih pa nič ne briga. In precej enako bo tudi pri vseh drugih strokah, kajti vsi podjetniki bi radi uvedli 10urni delavnik, to lahko čujemo vsak dan. Te žalostne razmere je zakrivilo tudi delavstvo samo s svojo brezbriznostjo za prave delavske organizacije in pravo delavsko politiko. Še več so krivi tisti, ki so porabili svoje znanje zato, da so delavsko enotnost in delavske organizacije razbijali z levičarskimi frazami in socialpatriotizmom. Čeprav je namreč število brezposelnih v Jugoslaviji zelo veliko, vendar lahko trdimo, da bi brezposelnost povsem odpravili, če bi se vsi delavci brez izjeme držali 8 urnika. In kolik napredek bi bil to sploh, če pomislimo, da bi imeli potem tudi vsi delavci na razpolago vsak dan 8 ur za izobrazbo!

Varnostni pakt. Kapitalistični imperialisti skrbijo tudi za svetovni mir. Tako ga bodo zdaj prisilili v Evropi, da ne bo ušel, z znanim varnostnim paktom med antanto in Nemčijo. Pogodili so se že tako daleč, da so poslali Nemčiji vabilo na pogajanja, niso pa še povsem edini, katero švicarsko mesto bi bilo za taka pogajanja najprijetnejše. Ker misli Nemčija zahtevati, naj bi antanta izpraznila tisti del nemške države, ki ga ima še zasedenega z močnimi vojaškimi oddelki, pomeni taka zahteva seveda izzivanje miroljubnih antantnih vlad, ki imajo oddelke svojih armad že kar pripravljene na ozemlju tuje države, da se lahko kar precej udarijo, če bi bil mir v nevarnosti. Nemškimi reakcionarci je pa to tudi zelo všeč, ker lahko kažejo na antanto, češ, Francozi, Angleži, Belgijci in Italijani so naši smrtni sovražniki. Kljub temu pa bodo morda le sklenili varnostno pogodbo, saj v njej prav gotovo ne bo določbe, da morajo vse države odpraviti militarizem.

Preganjanje razredno zavednih delavcev je zaslužno delo vseh kapitalistov sploh, posebej pa še krščanskih politikov. Na Madjarskem vlada prav posebno krščanski in katoliški režim, ki je porabil vrnitev nekega bivšega ljudskega komisarja pod Belo Kunom ne samo zato, da je tega zaprl, ampak je porabil to priliko tudi zato, da je napolnil ječe z madjarskimi zavednimi delavci, češ, da so pripravljali komunistično revolucijo! Madjarska reakcija je prav taka kakor bolgarska ali italijanska!

Očitana podpora. Francosko delavstvo je pod vodstvom Žana Žoreja (Jaurès) ustanovilo svoj dnevnik »Humanité« in dobilo v ta namen nekaj podpore od raznih socialističnih strank. Po vojni je ta list prešel v roke komunistom. Te dni je prišel v Prago na komunistični kongres francoski komunistični poslanec M. Cachin in to priliko so porabili nekateri, da so v »Právu lidu« objavili zahtevo, naj se Cachin ne vtika v notranje zadeve kot gost (sočasno se pa sami vtikajo v francoske zadeve) podpisali so se pa kot »češki socialni demokraci, ki so svojega časa tudi prispevali za dnevnik »Humanité«. — Gotovo je za socialiste žalostno, če v taki deželi, kakor je Francija, nimajo

svojega dnevnika, in da so torej še tem hujši na komuniste, ki ga imajo. Vendar je tako očitanje nekdanje dane podpore zelo neokusno. Pa kakšni internacionalci bi bili, če bi si drug drugemu prepovedali vtikati se v notranje razmere? Nasilno vtikanje je pač nedopustno, kritika pa mora biti ne le dovoljena, ampak še pozdravljena! Daleč smo še od resničnega združenja, če bo strast prevladovala!

Ljubljanska krojaška zadruga je uvedla pri šiviljah 9urno delo. Opozarjamo na to vse merodajne oblasti, kajti § 6. zakona o zaščiti delavcev prepoveduje vsako nad 8urno delo žensk in mladine pod 16. letom. Ljubljanske mojškre pa zaslužijo pažnjo tudi še od druge strani: zaposlenih imajo namreč okoli 360 vajenk, a komaj 20—30 pomočnic! Kdor hoče omejiti brezposelnost, evo, tu ima lepo priliko!

Kadar izbiraš jestvine, pomisli, da zaležejo največ one, ki imajo dovolj redilnih snovi. Kaj pomaga ako napolniš želodec, ako pa nisi dal životu prave hrane! Kupuj makarone in špagete tovarne »Pekatec«, ki so izdelane iz jajc in mleka. Dobijo se v pol kilograma zavojih.

NAJ REČE KDO KAR HOČE
KOLIN/KA CIKORJA
JE IZVR/TNA KAVINA PRIME/.

Priporočamo tvrdko
Josip PETELINC
Ljubljana, blizu Prešernovega spomenika za vodo.
Najcenejši nakup
nogavic, žepnih robcev, brisačk, kloba, belega in rujevega platna, šifona, kravata, raznih gumbov, žlic, vilic, sprehajalnih palic, nahrbtnikov, potreščin za šivilje, krojače, Solingen škarij za prirojevanje in za obrezovanje trl.
Ha veliko! Ha malo!

Ako piješ 'BUDDHA' čaj, vživaš že na zemlji raj!

Izredni občni zbor Konsumnega društva za Si venijo.

Občni zbor se je vršil, kakor znano, pretaklo nedejlo v posvetovalnici ljubljanskega magistrata.

Predsedoval in poročal je Anton Kristan, na dnevnem redu pa je bila znana pogodba direktorija, volitev enega člana načelstva in razno.

Kristan je razlagal, kako je pogodba nastala in da je sedaj čas, da se razveljavi, ker za zadrugo ni več nevarnosti kakor tedaj, ko je bila sklenjena. Jurčič in Vrhunc da sta jo na sklep nadzorstva vrnila, Dražil in Urbančeva pa ne in radi tega sta bila od nadzorništva odstavljena, ker sta hotela s pogodbo oškodovati zadrugo.

Sodrug Möderndorfer je izrazil svoj dvom, če je to pravi način, če ni pogodba pravomočna, ker se je bavil ž njo že občni zbor l. 1923, če so postopali z Dražilom in Urbančevom po zakonu in če ne bo zadruga pravdo zgubila, če nastopita Dražil in Urbančeva pravno pot.

Kristan in Möderndorfer sta se nato še malo sporekla. Kristan je trdil, da za zadrugo ni nevarnosti.

Nato je govoril Petejan, da je bilo

že na občnem zboru l. 1923. sklenjeno, da mora biti službena pragmatika kons. nastavljenecv izgotovljena do l. VIII. 1923, (pa še danes ni). On da zastopa še vedno mnenje, da je bila pogodba direktorija nemoralna in da bi z novo službeno pragmatiko sama odpadla. Strinja se pa popolnoma s Kristanom, da je bila pogodba za tiste čase, ko je bila sklenjena, upravičena in potrebna za zadrugo, sedaj pa ni več. Dražil in Urbančeva sta jo sama kršila, ker sta jo smatrala za individualno, glasoval da bo za predlog nadzorstva.

Kristan je dal nato na glasovanje predlog nadzorstva, da se odpusti Dražil takoj iz službe, ker je storil zadrugi škodljiva dejanja. Predlog je bil dan na glasovanje samo ustno, ne pisмено.

Sodr. Möderndorfer je še enkrat svaril delegate pred prenačlenjem in predlagal, naj ravnajo po zakonu, zakonite ugodnosti naj priznajo. Kristan je sodr. Möderndorferja imenoval zopet naivneža, kajti kakor hitro bi Dražil in Urbančevi priznali zakonite prednosti, bi morali priznati celo pogodbo. Möderndorferjev predlog je bil soglasno odklonjen.

(Sveteč: Niti Möderndorfer ne glasuje za svoj predlog! — Möderndorfer: Sem vedel že naprej, da bo odklonjen).

Predlog nadzorstva je bil sprejet soglasno.

Pri drugi točki dnevnega reda je Kristan predlagal Vilharja za novega člana načelstva. Vilhar da je več vseh poslov v knjigovodstvu in ga bo znal tudi kontrolirati. Izvoljen je bil Vilhar s 33 glasovi proti 1.

Vodstvo zadruge je torej sedaj sestavljeno takole: Jurčič je ravnatelj, Vrhunc njegov namestnik, Sveteč tajnik, Udovč blagajnik in Vilhar.

Kristan je povedal, da sta uvedla Dražil in Urbančeva od 1. julija 1925 nov način knjigovodstva, pa sta vse zmešala, da se sedaj nihče ne spozna več in da bo treba vse zopet po starem urediti, drugače ne bo reda. Zadruga mora začeti štediti, centrala ima preveč nastavljenecv, kar 48, jih je torej veliko preveč.

Oglasili so se še razni delegati, tako iz Maribora, ki se je pritoževal nad poslovdjjo in revirnimi nadzorniki, da se premalno brigajo za cene v drugih trgovinah. N. pr.: odkar imajo novega poslovdjjo, prodajo mesečno za 20 tisoč dinarjev blaga več ko prej. Delegat Gabrijel iz Ptujja pravi, da je bil izvoljen za blagajnika in da je dobil takrat pismo od načelstva, da bo že dobil instrukcije, kakšen je njegov posel, vendar instrukcij še vedno ni dobil in da je moral poslovati pač po svoji lastni uvidevnosti. Predlagal je, naj bi se vršili članski sestanki povsod in vselej, kadar pride kak član načelstva na deželo. Snój iz Tržiča se je pritoževal, da je prišel pred leti na svoje stroške v Ljubljano radi tržiške prodajalne in ko je prišel k Dražilju, je dobil odgovor: »Le hitro, nimam časa!« Tako se ne sme več ravnati s člani z dežele, ki imajo opraviti pri načelstvu zadruge.

Kristan je značilno odgovoril: če centrala ne bo točneje odgovarjala na pisma in nasvete, naj kar njemu (Kristanu) pišejo, bo že on vse uredil, če bo pa potrebno »vas bom pa zopet skupaj sklicel.«

S tem je bila končana tudi debata k drugi točki dnevnega reda. Pomen združne ideje pa naj bi obravnavali kot zadnjo točko.

Kristan: Dražil je vodil blagajno, ko je bil on ravnatelj zadruge, ko pa je odšel na Belje, bi bila morala prevzeti njegovo mesto Lajovic in Uratnik, ki sta se pa zahvalila in je torej moral prevzeti Dražil ravnateljstvo, kateremu pa ni bil kos.

Jakopič iz Gorij je povedal, da je pred mesecem kontroliral ljubljansko okrežje in si ogledal razne prodajalne, ki so veliko premajhne. Tako v Ljubljani v Sodni ulici, v Trnovem, edino na Viču in v Šiški sta primerne. Če bi na Gorenjskem imeli tako slabe prodajalne, ne bi sploh nič prodali. Zadruga naj sama več producira in ne kupuje toliko blaga od ljubljanskih verižnikov.

Sveteč: načelstvo kritizirati, to pra-

vico ima samo občni zbor, ne pa krajevni odbori, ki smatrajo, da je toliko občnih zborov, kolikor procajaljen. (To je strah pred kritikom! Op. por.). Včeraj (19. sept.) je načelstvo z nadzorstvom že pretresalo novo službeno pragmatiko, treba pa se je še radi nekaterih stvari pogovoriti z uslužbenci. Veljavna bo nova pragmatika od 1. januarja 1926. Med drugim priznava pragmatika uslužbencem delavski svet, ki pomeni veliko pridobitev za uslužbence. (Res, posebno pa v zadruzi, ki pravi, da je — socialistična! Op. por.). Drugod pri nas delavskih svetov ne poznajo. Znano je, da se pri vratih ravnatelja tovarne celo strokovna organizacija neha. Potem navaja še nekaj določb glede učenja, provizornosti, stalnosti, bolezni, odpustitvi in dopustov. (Kuriozitet: uslužbenec, ki bo odpušen ne po lastni krivdi po 40 letih službe, dobi še 48 mesečnih plač. — Take moči zaslužijo pokojnino. Op. por.). S tem, da dobijo delavski svet, bo prešla na nameščence tudi odgovornost, da ne bodo samo zahtevali, ampak tudi sami računali in se vprašali, odkod vzeti. Pragmatika vsebuje tudi disciplinarna določila. Kritika od strani uslužbencev sploh ne bo dopuščena, da bi se, kakor doslej, naslonil poslovodja na mizo in kritiziral zadrugo. On je zdaj, ko je padla pogodba direktorija, z vso dušo za zadrugo. Poziva delegate in vse zadržnike, da preidejo iz defenzive v ofenzivo, da je zadruga bojujoča se cerkev (Kristan nje vidni poglavar — op. por.) in je zato treba tudi borbena nastopiti, da bo pa nastopil razkroj, če ne bo borbe. Glede konkurence: trgovec lahko svoje blago takoj poceni, ker je sam gospodar, pri zadrugi pa to ne gre tako hitro, ker se mora vselej prej sklepati. N. pr. pri aprovizaciji drž. žel., ki ima prevoz, osobje, prostore, inventar in vse mogoče ugodnosti, je razlika pri cenah tako majhna, da celo članstvo ogoljufajo pri cenah, ko imajo vendar take ugodnosti.

(Dalje prih.)

Strokovno gibanje.

»Unija stavbinskih delavcev za Slovenijo« v Celju je na svoji redni skupščini v nedeljo, dne 27. septembra 1925 sklenila vstopiti v »Skupni dom«.

Skupščina je sprejela sledeče sklepe:

III. redna skupščina »Unije stavbinskih delavcev za Slovenijo« v Celju vzame na znanje, da g. veliki župan v Mariboru ni odobril spremembe pravil, ki jih je II. redna skupščina sprejela, da bi se »Unija stavbinskih delavcev« imenovala Splošna delavska unija. S tem v zvezi poslovanje pod imenom SDU sicer ni bilo zabranjeno, vendar ni bilo dovoljeno iz pravnega stališča v smislu društvenega zakona tako, da bi bila SDU lahko tudi pravna oseba. Zato sklene »Unija stavbinskih delavcev« na svoji III. redni skupščini obdržati svoje pravo ime za nadaljnje poslovanje. Obenem je bilo soglasno sklenjeno, da se poskusno (provizorično) zedinjenje z »Osrednjim društvom kemičnih delavcev za Slovenijo« in »Opčim radniškim savezom« v Zagrebu z dne 8. decembra 1924 razveljavi in to iz sledečih razlogov: 1. ker se je kršila

deklaracija zedinjenja, točka 4. s tem, da nista več po dva člana ODKD v centralni upravi; 2. ker se ni dala denarna imovina oblastnemu tajništvu na razpolago, kakor določa točka 5. deklaracije; 3. ker se nista upostavili podzvezi steklarjev in komunalnih delavcev, kakor določa točka 11. deklaracije in 4. ker je bil odpuščen oblastni tajnik, s. Leskošek, brez vsake krivde in brez naše privolitve iz službe. Ta svoj sklep utemeljuje občni zbor tudi s tem, da iz pravnega stališča ni bilo mogoče več delati za »Opčim radniškim savezom«, ker niso pravila odobrena niti od SDU, ki je združenje sklenila, niti od ORSJ, ki jih je SDU nameravala na svojem kongresu sprejeti; zato je bilo potrebno zborovati na ime stare legalne organizacije, »Unije stavbinskih delavcev« v Celju. Izstopamo pa iz ORSJ tudi radi tega, ker so se kršila temeljna načela demokracije in delavske samouprave. Stojimo odločno na stališču demokratičnih načel in medsebojnega sporazumevanja, česar pa žal v Zagrebu nismo našli. Odločno obsojamo pisanje o s. Leskošku v »Delavcu«, ki je bilo dosedaj naše skupno glasilo ter izjavljamo, da izstopamo tudi iz sestava Strokovne komisije in pristopamo v sestav »Skupnega doma« in obenem sprejememo za vse naše člane glasilo »Naprej«, ki najbolje zastopa interese delavskega razreda v Sloveniji. Dosedanji list »Delavec« s tem odpovedujemo, ker je to glasilo par strokovnih birokratov, ki zastopajo interese lažisocialistov. Občni zbor odobrava smer SSJ in KDZ ter idejo Skupnega doma, ki je najpopolnejša za organiziranje delavskega razreda na strokovnem, kulturnem, gospodarskem in političnem polju.

Opomba poročevalca: Brez velikega pompa in sijaja, kakor je to bilo doslej v navadi pri raznih cehovskih strokovnih organizacijah okrog umirajoče Strokovne komisije ali GRSJ se je vršil kongres Unije stavbincev, v kateri so včlanjeni zidarji in porcelanski delavci. Vendar je mirni potek tega kongresa velikega zgodovinskega pomena za delavstvo v Sloveniji. V času najhujšega razkola so vstali zidarji in sklenili enotno delavsko stranko s tem, da so se pridružili »Skupnemu domu«, ki je bil dosedaj le cilj med zavednimi najbolj zavednih. V tem trenutku so vstali zidarji in sklenili korporativno vstopiti v »Skupni dom«. Ta sklep zidarjev naj bo raznim strokovničarjem za zgled, kako globoko pojmujejo zidarji enotnost delavske solidarnosti. Ali bo odslej še komu mogoče agitirati za strokovne organizacije starega sistema, ki temeljijo na načelu »Kastengeista« ob času, ko so zidarji, ki so bili najbolj ponosni na svoj poklic, sklenili, da mora biti med delavstvom gospodarska, strokovna in politična skupnost, drugače ne bo nikoli zmage proletariata čzir delavskega razreda nad kapitalističnim razredom?! Praktični temelj za Skupni dom so postavili zidarji in tako je upati, da bo stavba kmalu dograjena. Korak celjskih stavbincev je velike važnosti, zato, zavedni, posnemajte jih!

Iz stranke.

TISKOVNI SKLAD.

Od 1. januarja 1925 do 26. septembra 1925 nabrano	Din	3886.10
SSJ v Celju, mesto, nab. pola št 290 (že 19. VII. izpušč.)	Din	50.60
K. Kisovec, Ljubljana	Din	20.—
Anton Faganel, Rakek	Din	5.35
Jurij Jeram, Jesenice	Din	7.50
Neimenovan, Ljubljana	Din	2.50
Filip Grabner, Crna	Din	5.—
Ivan Grabner, Crna	Din	8.—
Valentin Lebič, Celje	Din	8.75
Stefan Lah, Celje	Din	2.75
Jože Pilič, Celje	Din	10.—
Ivan Vrečer, Celje	Din	7.—
Tone Goršek, Celje	Din	7.—
Al. Leskošek, Celje	Din	2.—
Ivan Vaš, Store	Din	3.—
Mihael Varmonočnik, Store	Din	10.—
F. H. pop. pri prodaji brošur	Din	4.30
Skupaj	Din	3984.85

HRANILNE VLOGE.

Stanje 23. sept. 1925	Din	113.815.09
ta teden vloženo	Din	750.—
	Din	114.577.09
Izplačano	Din	774.60
	Din	113.792.49

GARANCIJSKI SKLAD.

Vloge do 24. sept. 1925	Din	1457.80
ta teden vloženo	Din	448.60

Skupaj Din 1906.40

(Tiskovni sklad ostane za vselej last skupnosti, vloge v garancijskem skladu se ne morejo dvigniti, dokler ne bo skupnost imela dovolj gotovine, brezobrestne hranilne vloge se pa lahko odpovedo na tri mesece.)

STALNI JAVNI NAROČNIKI »NAPREJA«
78. Martin Jeram, Javornik.

s Kraj. org. SSJ na Jesenicah nam je poslala 26. septembra Din 56.70 za obračun za avgust. Obračun pa do danes še nismo prejeli. Če se je izgubil na pošti, prosimo za prepis.

s Nekatero organizacijo še vedno niso obračunale zbirke za tiskovni sklad. Čas hiti, požurite se!

s Članskih izkaznic nam je zmanjkalo. Organizacije, ki jih imajo še dovolj v zalogi, naj nam jih takoj pošljejo, da ne bodo pri novi nakladi še krožile stare.

s Današnji številki prilagamo položnico vsem naročnikom »Napreja«. Prosimo vse naročnike, naj poskrbijo, da bo do 8. t. m. plačana naročnina tudi za oktober. Dolžniki naj pošljejo s tekočo naročnino tudi obrok na račun dolga. — Uprava.

PISMO

gg. Vilimu Haramini, predsedniku ORSJ in Josipu Bekercju, tajniku ORSJ v Zagrebu.

Vidva sta podpisala pamflet, ki je bil poslan na podružnice SDZJ v Sloveniji, s katerim sta skušala kompromitirati Sploš. del. unijo in mene osebno. V pamfletu sta skušala pokazati vodstvo SDU in njeno gospodarstvo kot enako Osred. društvu kemičnih delavcev v Mostah, kateremu manjka 53.000 Din. Zastoj vama je obrekovanje in zavijanje resnice! Vsi delavci v Sloveniji, posebno pa steklarji vedo, da so zagovarjali vodstvo ODKD vsi okrog Strokovne komisije. Vsi so delali proti SDU, katera je bila ustanovljena leta 1924 in je do formalne združitve objavljala vedno svoje blagajniško poslovanje.

Vajino zavijanje resnice nič ne pomaga, ker si nista upala nastopiti proti Rejcu tedaj, ko vaju je »Naprej« pozval, da popišeta dejanski stan v listu.

Res je, da je SDU imela okrog 300 članov in je prejela okrog 6 do 8.000 dinarjev mesečno, a plačala je za tajnika le po 1700 dinarjev mesečno, nekaj je šlo za tiskovine in za »Delavca«. Imovina SDU brez tiskovin znaša nad 12.000 dinarjev, torej je aktivna; a poleg SDU smo ustanovili Gradbeno produktivno zadrugo, ki je dobro urejena.

Res je, da se je meni plača v Zagrebu povišala na 2750 Din ob času, ko je bila g. Vilimu Haramini povišana na 4000 Din mesečno. Ni res, da znašajo upravni stroški pri ORS le 25%, ampak znašajo 60 do 70 odstotkov. V času mojega bivanja v Zagrebu je bilo okrog 36.000 Din dohodkov, a isto toliko izdatkov mesečno. Ni res, da se jaz bojim kontrole svojega dela, tudi ni res, da je v Celju kontrola nemogoča. V Celju je kontrola, ker so delavci organizirani in je treba vedno uradovati. Res je le, da je v

Zagrebu kontrola nemogoča, ker so vsi v Zagrebu se nahajajoči odborniki in tajnik Bekerc Haraminovi milosti podvrženi, kajti Haramina je velik gospod pri »Srednjem uredu«, kjer dobiva lepe dnevnice in vožnjo v I. razredu, obenem je tudi upravni član »Rodničke komore«. Ni res, da sem jaz iz Zagreba pobegnil ob času, ko so bili štrajki, temveč sem stavljal pismeno ponudbo, s katero sem zaprosil premostitev iz Zagreba v Celje ali v Ljubljano. Na odločitev sem počakal v Celju, ker sem bil slučajno na shodi v Sloveniji. Zagreb sem zapustil tudi radi tega, ker mi taktika socialpatriotov ne ugaja, sicer pa sem jaz izvoljen tajnik za Slovenijo od slovenskih delavcev. Oprostila gospoda, da opozorim slovenski proletariati na to, da so vaju zapustili tudi delavci v Zagrebu, tako da vidva nista predstavnika delavskega pokreta v Zagrebu, kjer je nad 60.000 delavcev, a vidva jih nimata niti 1% organiziranih, pa posebej moram še omeniti, da sem našel velik nered pri vajini centrali, ker ni bilo niti arhiva, niti urejene kartoteke, a knjigovodstvo je bilo v privatnem stanovanju nekakega uradnika bol. blejajne, ki ni bilo vodeno od 1. januarja 1925. V knjigah sem našel nepotrebno in neizgotovljeno bilanco zadnjega kongresa. Ubogi Hrvati, da imajo tako nezmožne voditelje! Nas Slovence varuj zavednost takih voditeljev, ki pridobivajo proletariati s frazami zedinjenja, a v resnici je to le hegemonija patentiranih socialpatriotov. Na vse nadaljnje izbruhe bom odgovoril kratko, točno in stvarno.

Alojzij Leskošek, Celje.

Za ta spis uredništvo ni odgovorno.

Dopis.

Dopis. Ker je »Socialist« v 40. številki članku »Občinske volitve« zapisal stavek: »Vsaka pohvala razrednega delavstva v meščanskem listu je klofuta delavstvu, dokaz njegove nezavednosti« — in ker je »Jutro« prineslo posebno toplo pohvalo za našega župana, reproduciramo isto pohvalo tudi mi, da meščanska klofuta razredno zavednega župana ne bo preveč bolela: Župan naš pač si vreden mož, storil si mnogo, slaven boš. Kulturne si zastopal interese in gospodarske, da nam nekaj nese. Nakupoval kmetom umetna si gnojila, da zemlja mnogokateri sad bo zdaj rodila, v hleve jim subvencijske bike si postavil, da govedo boljše boš napravil, s predavanji nas preskrbel, da vsak bo »avžvati« umel. Mostovi naši, ceste bele vse, nesreč so proste, so popravljene. V lepem redu vse ti zdaj stoji, da sree vsem občanom se smeji. Da! Res! Nadaljevalna Šola tvojeje takorekoč je monopola: vajence boš skrbno zdaj vzgojil, z duhom slave jih sebi napolil. Pa dragi moji, to vse skup nič ni, v občinsko hišo mi pogledite vi! Moderno se je uredila, županu v čast bo vekomaj služila. Ne pajka ne smeti ni videti, povsod župan ima bistré oči. Resnično — iz »Jutra« to ponavljamo! — večna hvala vam priznana bo. — Le eno v glavo nam ne gre: kdaj neki spati morete? Pri takem strahotnem deli pač možno ni, da bi spati čas imeli!

2. X. 1925 — 2500.

Prispevajte za tiskovni sklad!

SAMO

150 Din (600 K)
slane: volнено blago (3 m)
za ženski plašč, sukno (3 m) za
moške obleke, double sukno
(1½ m) za moški suknjič, fini ve-
lour za ženske plašče 140 cm, čista volna, vse barve Din 120.
Ostanki vseh vrst blaga à 10 Dia m.

A. POTOKAR, LJUBLJANA, poleg trga, pri
Zmajskem mostu

RUSSOLIN

edino hitro učinkujoče sredstvo
za gromadno uničenje

**rusov, ščurkov, mra-
velj, pršic, stenic,
bolh, moljev i. t. d.**

Za ljudi in živali neškodljivo!
Vsak oмот poseduje natančno
uporabno navodilo.

Garancija za sigurni uspeh!
Dobi se v drogerijah.

**Premog-
-Cebin-**
Wolfova • tel. 36

Excella

je najboljši in vendar naj-
cenejši stroj za rodbino
in obrt. Nadomestni deli
za vse stroje.

J. GOREC, LJUBLJANA

Persil v Kotlu

Enkrat kuhati
in snežnobelo
perilo

Dalekosežnejše pačostopnje
lžen je pralnega postopanje
Tovarna Viljem Brauns Celje

Manufakturna trgovina
J. KUDIŠ - Celje - Gaberje
 priporoča svojo veliko zalogo inozemskega, češkega, angleškega
 itd. blaga na drobno in debelo po najnižjih konkurenčnih cenah.

Drobnino in galanterijo ter delavsko perilo po
 znižanih cenah dobite samo v detajlni trgovini
GASPARI & FANINGER
 Maribor, Aleksandrova cesta 23.

Češko sukno, žensko volнено blago,
perilo, platno, hlačevino, tiskovino itd.
 kupite v prvovrstni kakovosti najceneje
v Celju pri „Sólncu“.
 Za obilen obisk se priporoča
Alojz Drogenik.

Kdo Vam pomaga
 v slabih časih, pri veliki draginji in pri pomanjkanju denarja?
I. N. ŠOŠTARIČ, Maribor
 Aleksandrova cesta št. 13.
 Ker le ta prodaja dobro blago za obleke in perilo po nizki ceni.
 N. pr. platno po Din 8.—, 9.—, 10.—, 12.— itd. sukno po Din 50.—,
 60.—, 70.—, 80.— itd. izgotovljene srajce Din 39.— spodnje hlače
 Din 24.— nogavice Din 7.—, 8.—. Kdor nima denarja dobi na obroke.

Predno se odločiš

da kupiš obleko, plašč ali sukno, poseti
 našo detajlno trgovino na Erjavčevi cesti št. 2
 nasproti Dramskega gledališča in si oglej
našo bogato zalogo.
 Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo
 nizke cene te bodo prepričale, kje edino kupiš naj-
 bolje in najceneje! — Državnim nameščencem proji
 primerni garanciji tudi na obroke.

OSTANKE

češkega in angleškega
 sukna za moške obleke,
 plašče in damske ko-
 stume po m 2:50 do
 3:20 dobite po never-
 jetno nizki ceni in sicer
 od Din 250.— naprej v razpošiljalnici
Josip Ivančič, Ljubljana
 Miklošičeva c. 4 (nasproti frančiškanske cerkve).
 Oglejte si izložbe! Prepričajte se!

Oglašajte v „Napreju!“

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana — Frančiškanska ulica št. 6
 registrirana zadruga s omejeno zavezo.

Tiskovine

za šole, kupaštva in urade, najmodernejše plakate in vabila za veselice,
 letne zaključke, Najmodernejša uredba za tiskanje časopisov, knjig, brošur itd.

STEREOTIPIJA LITOGRAFIJA

Bolni živci!

Kolikor dni je v letu, toliko je postaj trpljenja
 za nervoznega, kajli slabi izčrpani živci zagre-
 nijo življenje in povzročajo zelo številne boleči-
 ne. Zbadanje, omotica, strah, glavobol, brnenje
 po ušesih, trepetanje oči, težave pri prebav-
 ljanju, pomanjkanje spanja, potenje, zbadanje
 v mišicah, nesposobnost za delo in mnogo po-
 jav so posledice izčrpanih bolnih živcev.

Kako se rešimo te nesreče?

S pravim KOLA-LECITHIN, ki je za človeštvo
 vir dobrote. Pospešuje na čudežen način funk-
 cije telesa, krepi hrbtnični možek, možgane,
 mišice in ude ter daje moč in veselje do živ-
 ljenja.

V boju za zdrave živce

napravi prvi KOLA-LECITHIN mnogokrat ču-
 deže, vodi blisvene hranilne snovi do skrajnih
 točk proizvodne krvi, poživilja in ohrani mladost
 in svežost.

Sicer se pa zamorele sami prepričali, da se
 Vam nič neresničnega ne obljubeje, ker v na-
 slednjih dveh tednih pošljem vsakemu kdor mi
 piše popolnoma brezplačno in franko majhno
 skatljico KOLA-LECITHIN in kajigo nekoga
 zdravnika z mnogostiransko dolgo preizkušnjo,
 ki se je sam boril s to boleznijo.

Sporočite mi takoj Vaš natančen naslov, nakar
 Vam obljubljeni pošljem takoj popolnoma brez-
 plačno.

Založba: E. PASTERNAK, Berlin S. O.
 Michaelkirchplatz 13, Abt. 759.

Štajerska klet
 Maribor, Narodni dom
 Kopališka ulica na vogalu Tattenbachove
 Najcenejše vino in jabolčnik.
 Podzemeljsko kegljišče

POPRAVILA

Mehanik
Ivan Legat
 špecialist za pisarniške stroje
Maribor
 samo Vetrinjska ulica št. 30
 Telefon št. 434.

Proletarci!

Gostilne in kavarne,
 ki nočejo vašega lista,
 najbrže tudi vašega
 denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

Predno kupite

oglejte si v manufaktorni in modni trgovini
Miloš Pšeničnik — Celje.
 Znižane cene in še pri večjem nakupu znaten popust.
 Postrežba solidna! Blago prvovrstno!

Kje kupuješ?

V trgovini K. WORSHEJA nasi.
ANTON MACUN
 v MARIBORU, Gosposka ulica št. 10
 ker si lahko izberem izmed velike zaloge, vsakovrstnega manu-
 fakturnega blaga, kakor sukno za moške in ženske, barhenta,
 platno od 9 Din naprej, gradl za posteljino, odeje za postelje,
 izgotovljeno perilo za delavce in uradnike i. t. d. po naj-
 nižjih cenah in ker se vsakega solidno postreže.

Najboljši šivalni stroj

je edino le **Grietzner in**
Adler za rod-
 binsko in obrtno
 rabo v vseh opre-
 mah

Josip Petelinc, Ljubljana (blizu Prešerno-
 vega spomenika)

Ostanke

v dolžini
 2 do 8 m
 20 m močnega cesirja Din 220.—, 20 m trpež-
 nega oksforla Din 230.—, 20 m močne modrovine
 (druk) Din 240.—, 20 m krasnega parhanja za
 otroče in ženske obleke Din 300.—, 10 m hlačevine
 dvojno široke (cajga) za moške obleke Din 395.—,
 20 m belega platna Din 200.—, 20 m sirovega platna Din 160.—
 razpošilja

veletrgovina **R. Stermecki, Celje št. 23**

Ilustrovani cenik z čez 1000 slikami se pošle vsakemu zastoj,
 vzorci od sukna, kamgarna in razne manufaktorne robe pa samo
 za 8 dni na ogled. Kdor pride z vlakom osebno kupovat, dobi
 nakupu primerno povrnitev vožnje. Naročila čez Din 500.—
 pošlino prosto. Trgovci en gros cene.

Tvornica dežnikov in solnčnikov
L. MIKUŠ, LJUBLJANA
 Mestni trg št. 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov v kakršnikoli
 velikosti po najnižji ceni.

Razpis.

Volitve v obrtno in vzklicno so-
 dišče v Ljubljani se vrše dne 18. in
 20. oktobra 1925, in sicer volijo:

a) I. Volilni razred delodajalcev
 ozir. podjetnikov v torek, dne 20. oktobra
 1925 od 8. zjutraj do 13. popoldne v posvetovalnici mestnega ma-
 gistrata, soba št. 22, na Mestnem trgu.

b) II. Volilni razred delavcev, ozir.
 delojemalcev v nedeljo, dne 18. oktobra 1925 od 8. ure
 zjutraj do 13. opoldne v veliki dvorani Mestnega doma, Krekov trg,
 kakor je označeno na volilnih izkaznicah, katere bodo prejeli vsi
 vpisani volilni upravičenci v prihodnjih dneh, dostavljene v svoje
 obrate.

Voliti se smejo samo osebe, ki so vpisane v volilnem imeniku.

Mestni magistrat ljubljanski,
 dne 26. septembra 1925.